

FAMILJERNA VON DER LINDE – HANS PHILIPSON - VON CAMPENHAUSEN I VÄSTERVIK

Förstnämnda Lars (Lorentz) Eriksson nedan, kan på god grund stå såsom stamfader för ett flertal framträdande släkter i såväl Västervik såsom i Kalmar och på Öland. Sonsonen Johan von der Linde och sondottern Gertrud von der Linde, gift med Herman von Campenhausen, flyttar ner till Västervik. Så även Lars dotter Anna, gift med borgaren i Stockholm Philip Hansson. Ett par av deras barn och barnbarn ingår sedan äktenskap, varav ett står mellan Gertruds dotter Kristina och Annas sonson Erik Hansson (Törnecrantz). Om denna generation kan man läsa mer i krönikan – ”Släkten Erik Törnecrantz och Christina von Campenhausen från Räpplinge och dess ättlingar”.

Familj 1

Lars (Lorenz) Eriksson, död 1611-04-12 i Stockholm. Handelsman, rådman, föreståndare i guldsmedsämberet samt borgmästare 1575 i Stockholm, Hus i Brunnsgård Gamla Staden.

Om Lars Eriksson finns följande data. Möjligen guldsmed, kämnär, senare rådman och slutligen borgmästare i Stockholm. Kämnär 1567 och 1573, rättsfogde 1561 och 74, rådman 1568-74, fraktherre 69-72 och föreståndare för guldsmedsämberet 1572-74.

Utnämnd till borgmästare av Johan III år 1575 den 2 maj. Skänkte 1588 fem pund koppar till Storkyrkans ombyggnad och utsågs 1594 den 9 januari till delegerad bland andra att närvara vid Johan III:s begravning och Sigismunds kröning. Förvaltade sitt ämbete som borgmästare till november 1598, då han avsattes av hertig Karl.

Förekommer ofta i Tänkeböckerna fram till 1610 och är möjligen i något fall identisk med en Lasse guldsmed som omnämns 15/6 1580 då han "witterade sin styvson 100 Daler, både löst och fast uti hans fäderne".

Lars Eriksson själv var styvson till Erik Henriksson och hans hustru Carin, (möjligen den Erich Hindriksson som tillsammans med Jacob Larsson "gör deras borgared 13/6 1556"). Födelseår och datum obekanta, död 4/12 1611 i Stockholm.

Gift ca 1560 med Margareta Pedersdotter, dotter till Peder Paufwelsson och hustrun N.N. Hustrun lever ännu 1615, ty den 6/6 omtalas hon som ägare till "en korsverksbod i Brunnsgården emellan hennes egen och Matz Anderssons bod belägen"

Den tidigaste uppgiften om Lars Ericsson funnen i Stockholms stads Tänkeböcker hänför sig till 22/9 1570 då kom "forne Erich Henrichsson med sin styvson vår stolebroder Lasse Erichsson, gav tillkänna, att det huset vid Brunnsgård, där uti Lasse Erichsson nu sitter och boendes är, var tillsammans med korsverksbodarna köpta av salige fru Hebble och hennes arvingar med samme Lasse Erichssons pengar for ettusen mark örtiger ."

1584 den 27/1 meddelar Tänkeboken "Vidare och på samma dag stod upp i rätten Lars Erichsson, stadens borgmästare, bekände och gav tillkänna, att han uti gode mäns närvaro hade nu vänligen och väl förenat sig med sin styvfar Erich Henrichson uti Nygränd (som och i rätten då tillstades var) om ett arv, som förenämnde Lars Erichsson på sin käre hustrus Margretes vägnar tillkommit uti ett stenhus och liggande grund, där förskrivne Erich Henrichson uti bott haver och förnämnde hustru Margrete haver sitt faste fäderne och möderne uti. Och efter förenämnde Lars Erichson var nu i så motto väl

tillfredsställt, gjorde han Erich Hinderson kvitt och fri för allt yttermera tilltal om förenämnde sin hustrus fädernes och moderns arv uti vad detaljer det helst vara kan".

Vidare blev de på samma tid sig emellan så förlikte och förenade, att efter ovan nämnde Erich uppenbarligen inför rätten bekände sig aldrig något arv taget, ej heller uppburet har efter sina framlidne föräldrar, antingen löst eller fast, utan hans broder framlidne Hendrich Möllare, fordom borgare i Åbo, hade bägges deras arvedel händer emellan, medan han levde, såsom och hans barn det ännu inne med sig har; så och efter han är nu fast ålderstigen och icke längre förmå vara under stadens tunge, därför så gav och upplät han godvilligt förenämnde stenhus i Nygränden med allt det han eljest äger, med sådant besked att Lars Erichson skall svara till all Erich Hindrichssons gäld, desslika brödföda och fordra honom till det bästa in till hans dödsdag och sedan låta honom få en ärlig begravning, det ovan nämnde Lars Erichson utlovade sig väl göra."

Den 9/1 1594 utsågs Lars Erichsson tillsammans med två andra borgmästare och rådmän att som stadens representanter övervara Johan III:s begravning 1/2 och Sigismunds kröning 19/2.

30/5 1597 Lars Eriksson gör anspråk på ett hus för sin dotters räkning, då änka efter Herman Skilling död 1595.

1599 anklagas den tidigare borgmästare Lars Eriksson för landsförrädiska stämplingar.

23/4 1610 kom för rätten "ärlig, vis och förständig man Lars Erichsson, fordom borgmästare här i staden, och berättade att ädle och välborne Christier Som till Göteborg, fältmarskalk i Ryssland haver för några år sedan intaget hans (= LE:s) stenhus i Nygrenden, liksom det skulle ha varit förverkat för hans mågs skuld, som hade varit slottsfogde på Stockholms slott."

Den åsyftade mågen torde ha varit Olof Larsson d y, gift med Elisabeth Larsdotter i hennes 2:a gifte, (se familj 3). Han omtalas i Hertig Carls Slaktarbänk och återfinns också i en förteckning, där hertig Carl befäller, "att de avvikna mäns hustrur" bör ge sig ut ur landet och deras hus tillfalla kronan. Lars Eriksson påpekar att huset tillhör honom och han begär bekräftelse härpå av staden.

Lüdeckes uppgift om hustru (Erik Larssons) Anna Larsdotter död 17/6 1617 (se familj 5), kan avse Margreta Pedersdotter genom att dotter och mor förväxlats.

Barn:

1. Erik Larsson von der Linde, se familj 2.
2. Jakob Larsson, se familj 9.
3. Elisabeth Larsdotter, se familj 10.
4. Anna Larsdotter, född 1565, se familj 11.

Familj 2

Erik Larsson von der Linde (från familj 1), död 1636-01-23 i Stockholm, Storkyrkoförsamlingen. Kammarråd, m.m. i Stockholm.

Praktiserade enligt adelsbrevet i ungdomen i Spanien, Frankrike, England, Holland o Tyskland och svor borgared i Stockholm 1604. Han drev där handel med vin, salt, tyger o allehanda lyxvaror för adelns behov och på exportsidan kom kopparen snart i främsta rummet. Som en bland stadens största köpmän utsågs han 1615 till en av direktörerna i det projekterade handelskompaniet och 1619 fick han plats i styrelsen, för det detta år grundade kopparkompaniet. Han kom därigenom att bli djupt engagerad i kopparhandeln och därmed i krigsfinansieringen, för vilken kopparen spelade en mycket betydande roll. Kunglig kommissarie och faktor i Holland 1618.

1628 upplöste kungen kopparkompaniet, en åtgärd som Erik Larsson torde ha hälsat med tillfredsställelse, eftersom kompaniet haft stora svårigheter att framskaffa tillräckliga kvantiteter koppar. Samtidigt ökade emellertid de krav som ställdes på honom i hans befattning med kopparhandeln och mot slutet av året tröttnade han och avsade sig sin faktorstjänst. Åren 1629-30 präglades av besvärligheter när det gällde krigsfinansieringen genom att stora kvantiteter koppar var pantförskrivna hos handelshuset Trip i Amsterdam.

Den 16 jan 1631, kort efter undertecknandet av förbundstraktaten i Bärwalde mellan Sverige och Frankrike, utsågs Erik till faktor över krigsstaten. I samband därmed adlades han. Hans uppgift som faktor var att med placering i Amsterdam leverera dit destinerade medel till krigföringen i Tyskland.

På hösten 1631 fick L order att bege sig till kungen o lämna sina uppdrag i Amsterdam till sin antagonist Conrad Falkenberg. Bakom ordern låg misstankar om att han skott sig på statens bekostnad. Sedan han lyckats rentvå sig från alla beskyllningar, återvann han kungens förtroende och fick hand om inkrävandet och förvaltningen av kontributionerna från de erövrade städerna i sydvästra Tyskland.

Von der Lindes vapensköld.

Ansågs på sin tid vara Sveriges förmögnaste köpman och ägde därför stor kredit speciellt i England, Spanien, Frankrike och Tyskland. Hjälpte Gustav II Adolf vid dennes trontillträde med pengar och fick i gengäld Gällstads på Ekerö samt senare Segersjö gård och gods. Vid hans död var kronan skyldig honom över 70000 riksdaler. Erhöll efter konungens död räkning med kronan, då hans fordran steg till över 70,000 riksdaler, vilken summa han, genom sin mågs, Tönnes Langmans, som med honom låg i träta, i vägen lagda hinder, inte fick utbetalda och vilka penningar efter hans död reducerades. Sade sig slutligen som oftast aldrig vilja yppa tre omständigheter, nämligen 1: o vad hans byggda hus vid Stora Nygatan i Stockholm kostade honom, 2: o vad han förlorat i sjöskador, och 3: o vad han påkostat sin son Lorentz.

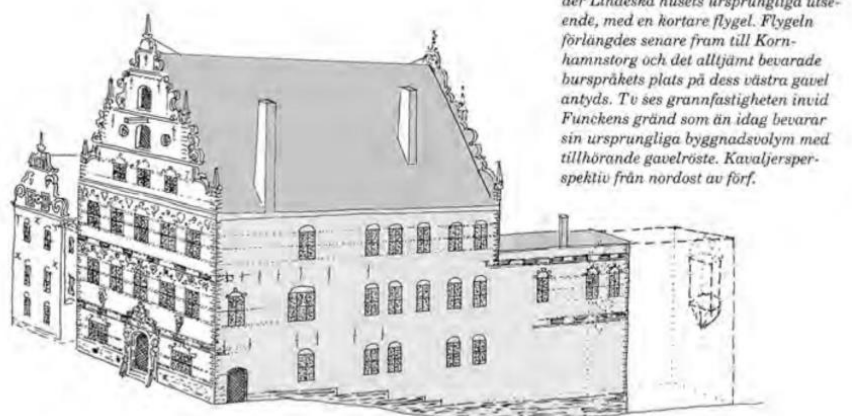
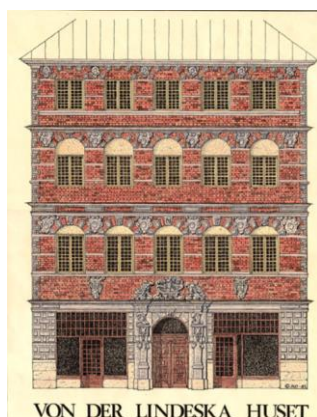
Gift cirka 1600 med Helena Henricsdotter Huusman.

Gift 1606-11-03 i Tyska församlingen med Vendela Lohrman, född 15xx i Stockholm, död 1657-12-12 i Stockholm, Storkyrkoförsamlingen. Bosatt i Stockholm. Dotter till handelsmannen och föreståndaren för tyska kyrkan Jacob Lårman o Gertrud Berendsdotter (Hafwerstadh), vilken gifte om sig med stockholmsborgaren Henrik Hussman.

Det finns ovedersägliga bevis nedtecknade under dennes livstid för att Erik Larsson ca 1600-1606 måste ha varit gift med Helena Huusman och att barnen i detta gifte kallat sig och av sina samtida kallats von der Linde och detta i t.ex. Stockholms stads Tänkeböcker eller i Svea Hovrätts protokoll. Västerviks domböcker lämnar också uppgifter om en von der Linde. Ett sådant bevis lämnar Tänkeboken 20/11 1616. Då kom nämligen "ärlig och hederlig Hindrich Huusman på sin käre hustrus h: Gertruds vägnar och h: Wendelas: framlidne make Lars Lelij (= Laelius) efterlåtne änka båda samsyskonen och deras halvbroder Hindrich Foget" inför rätten i avsikt att dela arvet "dem efter deras framlidne föräldrar är tillfallit".

Arvet bestod av a) stora säteshuset på Järntorget, vari Jacob Larssons arvingar ägde en tredjedel b) huset på Västerlånggatan c) bodar "där nedanför i gränden västan till" d) malmgården på Södermalm som tillhörde alla syskonen och som var inplankad med Henrik Husmans gård, allt värderat till 4520 daler "svenska".

Hindrich Huusman på sin hustrus vägnar och på hustru Wendelas upplät till sin broder (= Hindrich Foget/Fougth) det stora stenhuset på Järntorget i enlighet med Hans Fougths brev med dess tillhörande i Bredgränden. Däremot fick "deras käre måg och svåger ärlig och välaktad man Erich Laneon" huset på Västerlånggatan, sedan han betalat den framlidne Jacob Larmans (= Lohrmans) arvingar 1/6 som Lohrman ägt i huset, dels 1/6 som salig mäster Lelius däri haft och som Lohrman köpt av honom.

Von der Lindska palatset som fortfarande återfinnes på Västerlånggatan 68.

Hustrun Wendela bekom enligt sin önskan den ena boden, "belägen näst nedan för dän boden som Erich Larsson köpt har". Hindrich Huusman "behöll av en fri och god vilja förene gård på Södermalm som med hans egen gård inplankad är". Dessutom betalade Erik Larsson "sin swär Hindrich Hussman som be:de s: Hans Foget haver honom skyldig varit 250 daler, d Johannes Messenio, som s. Berendt Hafwerstadh haver varit hans swär Arnoldo Grotthuset skyldig 65 ungerske guldén."

Ytterligare bevis för släktskapen torde vara det faktum att Henrik Husmans änka Gertrud, Helenas moder och Johan Hoghusens (Husman) svärmor, enligt Tänkeboken 14/4 1641 blev begravd i Erik Larssons grav i Storkyrkan.

År 19/4 1634 omtalas i Tänkeboken att Gertrud, salig Henrik Husmans änka, begärde få inteckna en handskrift (= revers) som salig Margreta Matts Pärsdotter givit henne. Rätten beslöt att handskriften skulle framvisas i original "Oandsedt Copian kan wara wiss noch, dhen Bendt Lårman underskrifwit hafuer".

På gravsten i storkyrkan; Vendela Jakobsdotter Ros till Segersjö och Malmvik, och på stenen är uthugget ett vapen visande en med en sned bjälke avdelad sköld, över och under vilken ligger en sexuddig ros.

Barn i första giftet:

1. Johan von der Linde, se familj 3.
2. Jörgen (George) von der Linde. Georg von der Linde hade vid Mårsmesse marknad handlat med koppar. Anders Boij berättar att Georgen sagt till honom, "får jag inget köpa av er, så vill jag försöka hos Bergsmännen, där jag får bättre köp, särskilt hos Eles Manniken". Han (Georg von der Linde), har suttit över bord med bergsmännen och slutit köp med dem i marknaden, därom berättade Arfvid Davidsson.

Samma år 20/10 återkommer man i Tänkeboken (enl. marginalanteckningen) till Georg von der Linde. "Kämnärerna begär att Johan Meijer berättar vad honom veterligen är om den Georgium de Linde och vad hans resor hava varit i Westerås. Johan säger att det gick tal i Westerås att han ville köpa 500 Skålpund koppar, därvid har några Bergsmän diskuterat med honom och sagt Stockholmsborna bruka andras penningar, så må man sälja sitt hur man vill; han sade sig och hava på en daler när kommit överens med bergsmännen, sade och vi bättre komma till rätta med en främmande än de Stockholmska. Frågade honom vad han hade där uppe att göra? Svarade att bese landet och eljest vad nyttigast honom kunde vara.

Och att han har talat med Bergsmännen om kopparen, det består han, men icke en peng därpå givit utan för sällskap följt sin värd Daniel de Rees, förmenar att han blivit vid de 10 Riksdaler som han haver budit Kämnärerna. Bergsmän Namn är Lyder i Bergsgården, Johan Barkman, morbroder, Johan Wernich, Jacob Grundell vet gott besked här om.

Georg von der Linde består ännu att han har handel med Rotken och för hans skull dit rest och sedan slutit avtal med Berthill i Tälge marknad. Han sänt herr Gabriel Gustafsson Breef Borgmästare och Råd tillskrivit. Resolution Efter de vittnen Och skäl som in Actis finnes erkänner Rätten att Georg von der Linde plichter efter h. Ordinantz 12 article 100 Daler.

Georg von der Linde besvärar sig över Kämnärerna att de hade sakfällt honom för 100 Daler efter han haft varit i Mårsmesse Marknad, att han och andra lät sig söka att resa och lura efter köp av koppar och andra varor."

Om denne Georg (Jürgen, Jöran) von der Linde är inget ytterligare bekant.

Barn i andra giftet:

1. Gertrud von der Linde, född 1608-04-02, se familj 4.
2. Lorentz von der Linde, född 1610-07-20, död 1671-06-25. General af infanteriet och fältmarskalk-löjtnant m.m. Han var en glad själ, som flitigt satte faderns penningar i omlopp, och denne brukade också säga att »han aldrig ville tänka på hur mycket penningar hans son Lorens hade förstört.»

Lorens von der Linde synes tidigt blivit bekant med den tolv år yngre Pfalzgreven Carl Gustaf, hos vilken han blev ett slags gunstling och fick av honom förtroende om de särskilda växlingarna i prinsens frieri till kronprinsessan Christina. När detta frieri icke ville lyckas och Carl Gustaf i förtvivlan däröver skrivit till von der Linde, att han var "den eländigaste människa i världen, omgifven af gropar och forsar", samt, bland andra äventyrliga planer, sagt sig ämna resa ut i främmande land för att der under ett antaget namn söka sin lycka i krig, avrådde vännen på det högsta ett så förtvivlat steg. "Nej, nej, nådige herre!" skrev han bland annat, "det går ej an att begå en sådan förtvivlad galenskap. Tålmod och undergifvenhet är det bästa, det enda råd, och den som tillstyrker annat, han må väl vara klokare och förnämre än jag, så tage mig fånen, om han icke råder såsom min nådige herres ovän, och det säger jag tryggt, vem han och vara må, hög eller låg".

Själv en ivrig beundrare av det täcka könet, var Lorens von der Linde sedermera Carl Gustaf behjälplig att trösta sig öfver det misslyckade frieriet (bosatta på Öland från 1651), och en ännu bättre tröst gav honom drottningen själv i det hon hos ständerna utverkade hans förklarande för tronföljare. Nu lyste också nådens sol för Lorens von der Linde, som i april 1651 blev riksråd och ledamot av krigskollegium samt i maj samma år jämte sina båda yngre bröder Erik och Jakob friherre till Lindeborg, med 141 mantal i Medelpad till friherreskap. Han stannade dock hos Carl Gustaf och delade det slags förvisning, vari prinsen levde på Öland, där »Lasse Lind», såsom prinsen kallade honom, var, jämte Paul Wiirtz, hans förtrogne och även hans muntrationsråd, som med sitt alltid glada lynne icke sällan fick skingra Carl Gustafs dystra, misströstande föreställningar och hålla honom vid gott mod.

Sedan Carl Gustaf blivit konung år 1654, fick Lorens von der Linde uppdrag att åtfölja drottning Christina under hennes avresa från Sverige ända till danska gränsen, samt erhöll kort därefter, såsom beprövad fruntimmerskännare, förtroendet att bland de Holsteinska prinsessorna välja den vilken han ansåg bäst passande till konungens gemål. Konungen rättade sig och efter hans åsikt i detta fall, men sedan Carl Gustaf blivit förmäld och en stadgad äkta man, upphörde det förra förtroliga förhållandet mellan honom och Lasse Lind så småningom.

Däremot användes nu Lorens von der Linde mera än förut i rikets tjänst, blev 1655 general af infanteriet och fältmarskalk-löjtnant 1658. I Preussen förde han befälet närmast under hertig Adolf Johan, och vi har i det föregående visat, hur han skrev lika frimodiga brev till denne som förut till den äldre brodern. Under förmyndarstyrelsen tjänstgjorde Lorens von der Linde i krigskollegium och var icke sällan den ledande där, sedan Wrangel blivit riksmarsk och ofta var frånvarande. Von der Linde motsatte sig icke sällan de av Gustaf Bonde föreslagna besparingar, synnerligast när de rörde krigsmakten eller krigskollegium, och rörde ingen större sparsamhet med statens medel än med sina egna. Han beforderades till fältmarskalk 1665 och avled ogift i Stockholm den 25/6 1671. Han synes inte varit begåvad med några synnerligen överlägsna egenskaper, men var gladlynt, frimodig, oegennyttig och välmenande samt därför allmänt omtyckt både av höga och låga.

3. Erik von der Linde född 1611. Han blev i februari 1634 student vid Uppsala universitet och arbetade från 1635 som kunglig kommissarie i Nederländerna och Frankrike. Han blev 1641 hovjunkare och var marskalk i flera ambassader. 1648 blev han introduktör för främmande sändebud och adlades 14 maj 1651 till friherre till Lindeborg, 31 december 1653 fick Erik introduktörsbeställningen stadsfästad och blev 30 juni 1653 landshövding i Åbo och Björneborgs län. Erik gifte sig 10 oktober 1660 i Sankt Nikolai församling, Stockholm med friherrinnan Anna Augusta Leijonsköld. Han avled 1666 och begravdes 1 juli samma år i Åbo domkyrka.
4. Jakob von der Linde, född 24 augusti 1612, död 9 december 1668 i Stora Malms församling. Han blev 17 mars 1627 student vid Leidens universitet och gifte sig 26 mars 1637 med Carin Gyllenhorn (död 1670). Han arbetade från 9 april 1640 som assessor i Svea hovrätt. Han var även häradshövding i Östernärke. Jakob avskedades från tjänsten som assessor 1663 för ålder och opasslighet. Jakob avled 1668 på Stora Djulö och begravdes i Stora Malms kyrka, där hans begravningsvapen sattes upp.

Familj 3

Johan von der Linde (från familj 2), död 1652.

Johan var säkerligen gift två gånger men det kan endast indirekt styrkas, eftersom Västerviks kyrkoböcker börjar först 1655. Inbördes ordning är oviss, dels med en dotter till Bertil Råtkin, säkerligen samme Bertil som brodern Georg von der Linde lämnade i Tälje, dels med Dietrich Dickmans D.Y. änka. Beviset för detta är en protokollsuppgift. Ett flertal borgare i Västervik uppmanades med köpebrev eller på annat sätt styrka att de var ägare till sina gårdar.

1643 den 5/6 omtalas Antonius Fuchs, 1657 gift med Susanna de Rees, dotter till Daniel de Rees, såsom Johan von der Lindes tjänare.

Gift efter 1643 med Katarina Bengtsdotter, född 1610, död 1683 i Västervik. Bosatt i Västervik.

1647 den 26/4 kunde Johan von der Linde bevisa att han "har för sig dom på sin gård. Men på sin hustrus förre mans gård, sal. Dietrich Dickman, har han laga fång. Jämväl på ägora. Dom daterad 21/12 1607."

År 1647 den 12/7 erhöll Johan von der Linde på efterskrivna (nedanstående) parti som är utskeppade till Bertil Råtkes hus förbättring i Flensburg Anno 31/7 1633 med 1:o skeppar Jacob Mattzsson 6 skeppund järn och samma år den 5/9 med 2:o skeppar Hans Åminsson 2 läster tjära 410 tolfte bräder. Signerat Västervik 7 aug. 1647 Johan von der Linden.

Familj 4

Gertrud von der Linde (från familj 2), född 1608-04-02 i Stockholm (?), död cirka 1656-12-29 i Västervik. Bosatt i Stockholm och från 1653 i Västervik.

Gift 1626-06-18 i Stockholm med Herman (von) Kamphusen, född i Riga, död 1655-...-06 i Stockholm, Tyska församlingen. Vinhandlare och tullinspektör vid sjötullen i Västervik i Stockholm, Tyska församlingen.

Namnet (von) Campenhausen uppträder i Riga redan 1492. Äldste kände stamfader är köpmannen i Lübeck, Herman Kamphusen d.ä. (levde 1595). Herman Kamphusen/Camphausen d.y. inflyttade från Riga och sökte 5/10 1622 burskap i Stockholm som vinhandlare. Han gifte sig med Gertrud Eriksdotter i juni 1626 och var sedan en av borgerskapets 48 äldste 1627-51. Paret får flertalet barn mellan 1628-1644. Under en tid på 1630-talet var familjen bosatt i Lübeck, där åtminstone dottern Elsa är född. Herman var Kyrkvård i tyska församlingen 1636, samt ägde och bebodde en fastighet vid Österlånggatan. Herman blev 1653 inspektör över Stora sjötullen i Västervik och familjen flyttar dit.

Barn:

1. Sonen Lorentz (von) Campenhausen lämnade tidigt hemmet och blev 24 juli 1643 student vid Uppsala universitet. Han arbetade från 1652 som fyrverkare vid artilleriet och fortsatte därefter på den militära banan. Lorenz blev 1656 fänrik vid artilleriet och senare samma år löjtnant vid morbrodern Lorenz von der Lindes regemente.

Han gifte sig första gången med Elisabet von Oerten och andra gången med Catharina Wolffensköld och adlades 21/9-1665 till von Campenhausen. Han efterlämnade änka sju barn i fattiga omständigheter och inget vidare är känt om dem.

2. Johan Herman (von) Campenhausen föddes 1641 i Stockholm. Han blev 1656 musketerare och 1659 friryttare vid Stoltzenbergs regemente. Även Johan Herman fortsätter på den militära banan och adlades även han som von Campenhausen 28/9-1675 och gifter sig direkt efter den 24/10 i Stockholm med friherrinnan Agnes Margareta Gyldenhoff (1653–1703). Han blev 10 december 1677 överste för ett infanteriregemente i Livland och 4 juli 1691 överste för Österbottens regemente. Herman blev 16 januari 1696 vice kommandant i Riga och avlider där 1705.

3. Karl Gustav (von) Campenhausen, född 25/6 1644 i Stockholm. Karl följer med familjen när de flyttar till Västervik och återfinnes 167(1) som häradsskrivare hos sin svåger Erik Hansson Törnecrantz på Öland och gifter sig där i Räpplinge 6/1 1674 med Anna Elisabeth von Duderberg, († 1708), äldsta dotter till majoren Mathias von Duderberg. Paret får en dotter Carin som döps i Räpplinge redan i mars samma år.

Sedermåra löjtnant vid Österbottens regemente, där storebror Johan Herman var regementschef och verkar sedan medfölja denne när han blir kommandant i Riga 1696. Karl avlider 1697 i staden Awinorm, Ida-Virumaa, Estland.

4. Kristina Dorotea von Campenhausen, se familj 5.
5. Elsa von Campenhausen, se familj 6.
6. Vendela von Campenhausen, se familj 7.
7. Gertrud von Campenhausen, född 1634, se familj 8.

Familj 5

Kristina Dorotea von Campenhausen (från familj 4), död 1712 i Bottarve, Fröjel/Gotland.

Kristina med familj synes ha flyttat ned till Västervik när fadern blir inspektör vid stora sjötullen 1653.

Gift 1: o med sin syssling Erik Hansson Törnecrantz (se familj 16), född 1637-02-27 i Kilmare, Gladhammar, död 1672-01-04 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Befallningsman i Tomteby, Räpplinge.

Gift 2: o 1675-03-02 i Räpplinge med Daniel Repplerius, född 1646 i Räpplinge, död 1698 i Räpplinge. Kyrkoherde och riksdagsman i Räpplinge. Utnämnd till Prost i Räpplinge 1695 och hade befattningen till sin bortgång 1698. En bror, Olaus Reppleri född 1644, var gift med Helena Swebilius från Ljungby.

(Två generationer senare gifter sig för andra gången år 1722 Kristinas dotterson Karl Törnecrantz, Komminister i Hulterstad på Öland, med sin första svåger Olof Swebilius brorsdotter Helena Swebilius.)

Kristina och Daniel Repplerius får en dotter, Klara Kristina Reppleri redan i september samma år. Både modern och dottern närvarar senare under flera år vid ett stort antal dop inom släkten på Öland.

I oktober 1696 gifter sig dottern Klara Kristina Reppleri i Räpplinge kyrka med Axel Assarsson som anges som befallningsman i samband med vigseln och är son till framlidne maken Eriks tidigare chef. Paret flyttar sedan till Fröjel på Gotland och i september 1697 följande år föds dottern Maria där.

Dessa två familjer Törnecrantz och Assarsson, kommer sedan att följas åt under ytterligare ett par generationer och år 1749 gifter sig Axels brors dotterdotter med Klara Kristinas halvsyster Gertrud Törnecrantz sonson.

Ett år senare, år 1698 avlider Kristinas andra make Daniel Repplerius och även Kristina flyttar någon gång därefter till Fröjel socken på Gotland, dock oklart när. Hon är inte vittne vid något av barnens dop i Fröjel, men det är där hon sedan avlider i Bottarve i pesten år 1712 och finns angiven i dödboken tillsammans med fyra av dotterns och svärsonens barn.

Barn i första giftet:

1. Katarina Elisabeth Törnecrantz, född i Norra Möckleby, död 1710-12 i Kalmar (av Pesten).
2. Gertrud Wendela Törnecrantz, född 1660, död efter 1713.
3. Herman Eriksson Törnecrantz, född 1666. Herman skrevs in som befallningsmansson Hermannus Erics (=Herman Ericsson) Törnekrans vid läroverket i Kalmar 1678, när han var tolv år gammal.
4. Anna Maria Törnecrantz, född 1669-07 (döpt 1669-07-31) i Tomteby, Räpplinge, död 1673 (begravd 1673-11-25) tillsammans med fadern i Tomteby, Räpplinge.

Barn i andra giftet:

1. Kristina Dorothea Klara Reppleri, född 1675-07-09 i Tomteby, Räpplinge.

Familj 6

Elsa von Campenhausen (från familj 4).

Gift med Johan Klint, död 1675 i Småland. Häradshövding Tuna län. Son till Erik Nilsson Klint, kunglig kamrerare samt Barbara Christofferdotter Rehbun (Raphuen). Student 1636 i Uppsala. Stipendium i Frankrike och Holland 1653. Häradshövding i Sevende, Tuna län och Aspelands härad. Vice lagman Kalmar län och Öland. Fick i pant Botillaboda i Älgshult socken.

Barn:

1. Christina Klint, född cirka 1661 i Lönneberga, död 1739-05-06 i Saxemåla, Lönneberga. Gift 1681 på Saxemåla med majoren Lars Weidman, adlad Weidenhielm.
2. Brita Elisabeth, född omkring 1667, död den 7 september 1750 i Stenberga. Gift 1: o den 1 januari 1693 med Andreas Gradman.
3. Carl Klint, död 25/11 1706. Regementskvartermästare. Gift med Märta Magdalena Silfversparre, dotter av Knut Persson Silfversparre och Margareta von Scheiding.

Familj 7

Vendela von Campenhausen (från familj 4).

Gift med Pehr Stark, född ca 1629, död 1709 i Döderhult, Långlöt. Inspektor över stora sjötullarna på Gotland. Borgmästare.

Landsbokhållaren på Öland Per Stark, fick sin fullmakt på tjänsten av arvfursten Carl Gustaf 1653. Pehr blev också senare borgmästare i Visby. Enligt ett kungligt brev per den 15/9-1684 förlänas Borgmästare Pehr Stark Sörby nr 1, under sin och hustruns livstid, enligt samma brev förlänas han också Långlöt Norrgård. På Pehr och Vendelas gravhäll i Långlöt, finns de bådas respektive vapensköld inristad.

Pehr anges också som "välborne", vilket anger att han tillhört någon adel eller frälsesläkt. Det finns en släkt Starck som adlades 1674 men aldrig introducerades på Riddarhuset. På gravhällen finns inristat; "K. M Drottning Christinas fordom Trotjänare och Bokhållare (på Borgholm), samt Överinspektör över stora och små sjötullarna på Gotland och Öland". Vendela von Campenhausen, skänkte 1668 en dopfont till kyrkan. När Pehr (Peter) avlider år 1699, 81 år gammal, så sker det i Döderhult, där han verkar ha varit skriven. Men det är i Långlöt som det upprättas testamente efter Pehr Stark år 1709 och där han och hustrun med familj begravs under den gravhäll i kyrkan som de fått efter gåvor till kyrkan.

Barn:

1. Märta Wendela Stark, död 1654-06-26.
2. Peter Julius Stark, död 1657-02-04.
3. Lorentz Stark, död 1663-10.
4. Hermana Christina Stark, död 1665-06-10.

Familj 8

Gertrud von Campenhausen (från familj 4), född 1634, död 1703.

Gift 19/10 1656 i Västervik med Petter Chrismansson, Tullinspektor och stadsfiskal i Västervik, död 26/9 1675 i Västervik.

Gift 1676-05-23 i Västervik med Johan Danielsson de Rees (se familj 14), född cirka 1632 i Stockholm, död 1694-10 i Falsterbo, Hjorted. Handelsman och rådman i Västervik, bruksidkare i Falsterbo i Falsterbo, Hjorted.

Barn: Herman de Rees, född 1677-02 i Västervik.

Familj 9

Jakob Larsson (från familj 1), död före 1616.

Liksom sin syster Anna Larsdotter (se familj 5), torde Jacob Larsson ha haft äktenskapliga besvärligheter. År 1597 den 3/9 söker fadern Lars Eriksson utröna, vem som genom trolldom sökt skada hans son. "En trollkona, kallad Geska, bekände om den trolltrumma som uti samma skrift står att h. Lisbeth skulle träda dem över huvudet, och sade hon, att hon intet ont där med, utan en lapp (same) hade gett henne trolltrumman, att hon skulle bära dem till förnämnde hustru Elisabeth och hjälpa henne, att hon skulle så göra som föreskrivet står".

En annan kvinna intygade därefter att Geska var en trollkona och att hon ofta varit i Blåkulla o s v. "Då sporde Lars Erichsson, borgmästaren, trollkonan till, om hon visste vad det var för en trollkona, som skurit (med tucht sagt:) ett stycke utur hans sons Jacob Larssons byxor, då sade hon, at Geska har det gjort men Geska nekade därtill."

14/3 1599 kom för rätten Jacob Larsson och inlade en skrift "emot sin hustru Elisabeth Sigfridsdotter med vilken han anklagar henne för hordoms last.

Denna skulle ha pågått flera år men först "anno 1593 sade han sig ha funnet henne i sängen hos en engelsk man ... som låg hos honom till härbärges och uti hanns frånvaro ha avlat barn med en Köpsven Hindrich Suart benämnd, som nu förrymder är".

Där till svarade Elisabeth och bekände att hon var skyldig i denne saken som angår Hindrich Suarth, men icke med de andre förenämnde som hennes man henne beskyllt för har. Men orsaken därtill är detta hur hon är kommen i den olyckan ... var hennes man ty han drog sin kos och var borta i några år ifrån henne och lämnade henne kvar med hennes barn uti allom störste armod och eländighet och icke till en blåmijser lämnat henne som hon och hennes barn kunde leva av."

"Där till med sade hon att ändock hennes man har beskyllt henne för ett otillbörligt leverne, men så haver han icke dess mindre sig uti främmande land i lika måtte otillbörligen förhållet med slemmande och horande synnerligen med en hora i Rossell (Rochelle?) Kanariefågeln benämnd, så och med Lasse kannegiutheres hustru i Kalmar. "

Rättegången skulle återupptas nästföljande måndag och under tiden skulle hustru Elisabeth "bli förvarad uti stadens fängelse". Fadern Sigfrid Olsson begärde att få sätta sitt hus och allt han ägde i

pant för sin dotter. "Blev sagt att Elisabeth må njuta borgen och bliva in i sitt hus och intet gå över rännesteenen till nästa rådstugedag efter påsken. Kan hon dessförinnan icke förlika sig med h Jacob Larsson då skall hon åter gå i sitt förre fängelse."

Tänkeboken lämnar inget besked om slutet på denna historia men en glimt får man från 1601 den 19/9 då Ingeborg Jönsdotter, fordom klädskrifvarens hustru begär att Caspar Lehusen skall återlämna till henne och hennes man det hus som han (Lehusen) utan skäl tagit ifrån dem. Tidigare den 26/8 hade Ingeborg Jönsdotter föreslagit att Caspar som ersättning för det till 600 daler pantsatta huset skulle ta "det gamla huset där tvärs över". Ville inte Caspar acceptera förslaget, ville hon "förära dem vår nådige furste hertig Karl". Caspar vägrade men föreslog sin motpart försöka sälja husen, "så får hon höra vad svar hon bekommer".

27/8 1599 "Blev i rätten samtyckt att Jacob Larsson, Lars Erichsons son, skall för det han har handlat uti några år både inom landet och utomlands och ingen borgar rättighet haft eller borgare tunge uppehållet, dem där utöver draget uti fria marknader och handlat. Lika vid andre medborgare utgiva staden om 50 daler för alltsammans, och hur han härefter vid färder utomlands skall ställa en man i löfte för sig som allen stadsrätt i hans frånvaro både med gästning och all andra utgifter eller utlager uppehåller. Därföre skall han vara här efter känd och hållen för en borgare, och nästa rådstugedag göra sin borgered.

Under flera år av 1600-talets första decennium var Jacob Larsson (som vid denna tid lämnat Sverige och slagit sig ned i Danzig) invecklad i tvist med Jöran Bähr och Caspar Lehus. I denna tvist indrogs också brodern Erik Larsson som borgensman.

Så kom enl. Tänkeboken 1600 den 13/ 11 för rätten Caspar Lehus och "betedde (visade) en handskrift som Jören Behr har givit honom på Jacob Larssons vägnar, lydandes att han sätter honom sitt hus i pant liggandes östan till överst i fru Gunille grändh, som hans framlidne hustru honom i testamente givit haver för 700 daler." Häremot inlade Jöran Bähr i rätten "ett brev som Jacob Larsson hade skrivit honom till ifrån Danzig lydandes at Caspar Lehus har där uti otillbörligen försnillat honom uti räkningen, varigenom han nu sanningen befinner och nu först kan besinna att Caspar orätt handlat emot honom, ty hann är honom icke mer än 200 daler skyldig".

Det blev uppskjutet till dess Erich Larsson, Jacobs broder kommer tillstädes." Samma år den 19/11 /kom/ "Bengt Larsson och Erich Olofsson tillbaka som var sända till Erich Larsson och berättade (de således) hans ord: Att Caspar hade gjort hans broder Jacob Larsson orätt, 1:o i det Caspar inte har infört i räkenskaperna 16 tunnor kött som han bortsålt; 2:o Att Caspar skulle ha levererat Jacob kopparen här vid Stockholms bro, men levererat honom den inte än där ute sig själv till fördel."

1603 den 9/5 Caspar Lehus kräver på nytt Jöran Bähr på de 700 dalerna "som sagt gode för Jacob Larsson, Lars Ericssons son ". Jöran hade skrivit till Jacob men inte fått något svar från Danzig. Domstolen beslöt att Jöran skulle få respit till Annandag pingst 1604. Har Jacob Larsson inte kommit åter eller svarat är Jöran Bähr skyldig betala Caspar Lehus.

Så tycks inte ha blivit fallet, ty ännu 1606 den 8/7 är saken oavgjord. Erik Larsson krävd för sin broders skuld hotar låta Caspar få räkna med honom. 1606 den 1/9 säger sig Jöran Bähr år 1599 ha gått i borgen för Jacob Larsson och där vid satt sitt hus i pant för 700 daler. Den revers som Jacob Larsson gav Jöran Bähr hade också Erik Larsson undertecknat och bekräftat med sitt signet.

Detta erkände också Erik Larsson men han invände: ... "på den tiden var han uti sina omyndiga år" och vidare påstod Erik Larsson att den text man föreläst honom var en annan än den som står på borgensförbindelsen. Mot detta genmälde Jöran Bähr, att Erik Larsson "var då över sina 18 år" (något som han) "med hans faders underskrivna sedel bevisade".

Inte heller kan Erik Larsson styrka att det kunde vara fråga om skiljaktiga läsarter, och för övrigt var Erik Larsson inte alls okunnig om vad slags affärer det var fråga om. Domen blev följaktligen att Erik Larsson var skyldig betala Jöran Bähr, men den godtogs ingalunda och Erik Larsson vädjade till högre rätt och lämnade pant som säkerhet".

Gift med Elisabeth Sigfridsdotter.

Familj 10

Elisabeth Larsdotter (från familj 1).

G 1:a g ca 1591 med Herman Skilling (Schilling), möjligen besläktad med Caspar och/eller Hans Skilling i hans 2:a gifte. Tidigare gift med Britta Claesdotter från Arboga, eftersom hennes syskon erhåller i arv efter henne 500 daler, hennes gångkläder; dessutom efterskänks en skuld på 319 daler.

Herman Skilling vinner budskap 21/6 1570, slottsherre 10/3 1571, 1582-88 härbärgerare och gästgivare i Östra kvarteret enligt Wrangel. Överlämnar stadens nycklar till Sigismund; ger i sitt testamente 600 daler till Kyrkan.

Herman Skilling är död 1595 då en systerson Henrik Slyter 13/3 1596 gör anspråk på arv efter honom.

G 2:a g efter 1595 med slottfogden på Stockholms slott Oluf Larsson d.y. Denne "unge Olof Larsson anklagar enligt Tänkeboken 8/2 1597 en Jacob Larsson som lämnat 3 daler i pant för en kedja värd 34 daler, men vid anfordran inte kunde återställa den. Jacob Larsson värdde sig och föregav att kedjan stulits från honom tillsammans med annat gods och pengar tillhöriga honom.

När målet återupptogs den 27/4 svarade en Johan Larsson å sin (då) avlidne broders vägnar och var villig att "sielfftredie" ta på sin ed att kedjan stulits. Den 9/5 företrädde Olof Larsson av sin hustrus far Lars Eriksson borgmästaren, som begärde ed. Denna svors av Joen Larsson, Jöns Joansson och Swen Larsson.

Enligt Tänkeboken 1600 den 1/9 skulle Henrik Slyters hustru, efter sin makes död, genom ombud i Stockholm krävt resterande arv efter Herman Skilling. Oluf Larsson som i samband med striderna mellan Sigismund och hertig Karl hållit på fel häst och därför nödgats fly till Danzig, följdes enligt Tänkeboken 23/4 1610 av sin hustru, "någon tid därefter som Oluf Larsson for heden, drog hans hustru efter honom till Danzig".

Barn i detta gifte: Lars Olofsson som var Anna Larsdotter behjälplig i hennes process med Erik Jonssons arvingar.

Gift möjligen 3:e g med Henrik Spengman, varom ingenting är bekant.

Anna Larsdotter (från familj 1), född 1565, död 1638.

Först gift med en Sven Kristoffersson, 1586 den 9/2 hölls rättegång på Stockholms slott i närvaro av Per Brahe, Erik Sparre, Johan Bagge, Nils Hansson till Helgö m fl. samt rådmän i Stockholms stad.

"Erich Matsson hade kallat förskrivne Anna Larsdotters fader Lars Erichsson borgmästaren upp i sin kammare på slottet och med vänliga ord givit honom tillkänna, vad rykte han hade hört, och begärde, att han sådant ville förehålla sin dotter och eljest på sin sida betänka där emot råd och medel." Men Lars Eriksson gjorde föga till saken, "inte heller med det minste ord talade han något till sin dotter utan blev mer förbittrad emot Erich Matsson och hans hustru, liksom de till samma tal och rykte hade varit vållandes".

Anna Larsdotter gift, troligen helt nyligen, med "Erich Matssons och hans käre hustrus bägges deras son Swen Chrijsoffersson" hade umgåtts med en Erich Jönsson' på ett sätt som gett upphov till ofördelaktiga rykten, vilka vidarebefordrats av Erik Grelssons hustru Karin och av Gert Elbers och dennes hustru samt av Margrete Wåldemars hustru', som var Erik Jönssons styvsyster, och med vilken han tvistade om arv.

Rätten fann "det hustru Anna Swen Christofferssöns har givit stor orsak till misstanke, så kunde hon icke fullkomligen bindas till detta"; det var mest kvinnfolk som kallades till vittne och det var icke mer än en mans vittne och detta vittne liksom Erik Jönssons styvsyster "var två- eller tretalig; först sade hon sig intet veta, en annan gång gav hon dem stor skuld och likväl omsider sade hon att hon intet oärligt hade sett eller wist med dem."

Erik Jönsson tilläts gå värjemålsed och "hans laggerdsmän bekände att Erich Jönssons ed var ren och icke menlig". Det hela slutade med skilsmässa. Ännu år 1/6 1586 tvistade man om fördelningen av heders- och morgongåvor. Hustru Anna skulle behålla gångkläderna som maken givit henne, "undantagandes silvret i samme kläder".

Gift 2:0 cirka 1595 med Gert Gunnarsson. Tjänaren hos Johan III:s 2:a gemål Gunilla, som 9/5 1597 enligt Tänkeboken, då han "icke ännu gjort sinn räkenkap klar", var hennes m:t några hundra daler skyldig. Gert Gunnarsson född 15.xx död ca 1598.

Tänkeboken 13/4 1597 "Kom för rätten hustru Anna Larsdotter och klagade till sin man att han hade hemligt av huset dragit det bohag och givit sina horor, och illa stått sitt hus före så och illa hamnat, och trakterat henne, och ändå hon hade länge haft tålmod med honom, förmodandes, att han skulle sig bättra ... och att de vore nu uti yttersta armod komna och hade hustru Anna av några horor och löskonor tagit igen några stycken av sitt bo."

"Där till svarade Gert fast trotsigt med sådana förargliga och försmädlige ord som man (för duktiga öron icke sälja må) och bland annat beskyllde sin hustru för en tattarhora, och en fikångkorgshora. Där uppå blev samtyckt, att han skulle sättas i fängelse och besinna sig något bättre, till vidare rannsaking."

Vid den fortsatta rättegången 27/4 1597 kallas Gunnarsson borgmästaren (Lars Ericsson) måg. Inför kämnärerna hade han vidgått sina gärningar och bad "med gråtande ögon att de skulle bedja Lars Erichsson och hans hustru, som han med grova, ärekränkande förevitelser, och smädliga ord bedrövat hade, honom hade han kallat en tjuv, och henne en trollkona, att de ville giva honom vänskap. Sedan blev hans hustru inkallad, då föll hann på knä, grät bitterliga och bad henne, att hon skulle benåda hans liv ..."

"Lars Ericsson var så harmsen bliven och begärde rätt" 9/5 1597 enligt Tänkeboken, och så blev Gert Gunnarsson sin dom av giftermålsbalken föreläst ... och Lars Erichzon upplade strax mästerns lön, och Gert sattes i fängelse, till dess domen skulle sändes till vår nådige furste."

Gift 3:0 cirka 1600 med Philip Hansson, död 1608 i Stockholm, Staden Inre.

Gift med Anna Larsdotter enligt anteckningen på en av någon i släkten Gyldenhoff upprättad släkttavla. (Se familj 4, Johan Herman von Campenhausen g.m. Agnes Margareta Gyldenhoff). Enligt Tänkeboken 1603/4 sid. 365 återfinns den enda uppgiften om denne Philip Hansson. Han vittnar där att en Anders som varit Volker Hennings tjänare torde ha varit betrodd att kräva dennes gäld. I Mantalslängden 1607 över boende i Inre kvarteret återfinnes hans namn, men detta är överstruket.

Sonen Hans i Västervik besvärade sig över fru Görel Snakenberg, salig Nils Gyllenstiernas änka, att hon tillägnat sig ett litet stenhus vid Slottsbacken näst hans föräldrar Philip och Annas säteshus.

Gift 4:0 cirka 1609 med Erich Jonsson, död 1635-05-03 i Stockholm. Handelsman och Guldsmid i Stockholm.

Enligt Eric Jonssons testamente av 10/5 1634 upprättat av "rector schole Jacobus Rudbeckius", var Erik Jonsson, borgare i Stockholm, en barnlös man. Sina arvingar gav han 1100 daler och 15 tunnor salt, medan hustrun (Anna Larsdotter) skulle erhålla all lös och fast egendom. Släktingarna öppnade process som till slut utmynnade i förlikning.

I Svea Hovrätts protokoll 1635-37 återfinns inlagor och intyg som rör arvstvisten mellan salig Eric Jonssons arvingar och hans änka Anna Larsdotter samt hennes barn Hans Philipsson i Västervik och Carin Philipsdotter. De är båda omtalade och undertecknar inlagor.

Dottern Carins båda män Henrik Gago och Daniel de Rees omtalas liksom Herman Campenhausen och hustrun Annas systerson Lars Olofsson.

Likaså nämns hustru Anna Larsdotters broder Erik Larsson (von der Linde); dennes hustru Wendela Jacobsdotter undertecknar ett intyg. Till sist uppräknas hustru Anna Larsdotters tre makar: Gert Gunnarsson, Philip Hansson och Eric Jonsson, men den förste mannen Sven Kristoffersson nämns ej.

Rätten kom dessförinnan 18/2 1637 till följande dom: "Rätten kan för denna sak icke äntligen döma, utan pålägger hustru Anna, att hon, innan nästkommande 24 Maj 1638, fullgör Borgmästare och Rådhusdom i det hon på Rådstugan så vitt hon kan och gitter lagligen bevisar, att henne förre Makes sal. Philip Hanssons barn fäderne tillförende inte är undansskilt: Och antingen h Anna kan innan föreskrivna Datum sådant bevisa eller icke, skola parterna icke dess mindre så med bevis ifrån Rådstugan om det som här i detta avseende på denna plats under tiden kan avlöpa, sig här i rätten inställa och enligt dom i saken anamma."

Barn i andra giftet:

1. Catharina Philipsdotter, se familj 12
2. Hans Philipsson, född 1603, se familj 15.

Familj 12

Catharina Philipsdotter (från familj 11), död cirka 1655 i Västervik.

I Sivers: Vesterviks historia från 1758, omtalas att Borgmästaren i Västervik Hans Philipsson f 1603 i Stockholm hade en syster Catharina Philipsdotter, gift där med kamrer Gago.

Efter dennes död flyttade hon ner från Stockholm till borgmästaren tillika med deras moder och blev här gift med Daniel de Rees, först köpman i Västervik. Daniel var först handelsman, som det verkar i koppar och verkade bl.a. i Västerås.

Han samarbetade med en son till Erik Larsson von der Linde, Jörgen von der Linde, vilken senare stulit medel från Daniel. Detta reglerades av Jörgens broder Johan von der Linde.

I Nicolai församlings dopbok återfinns Catharina Philipsdotters två döttrar med Henrik Gago: Anna född 1627 och Vendela född 1629, samt två barn med den andre maken Daniel de Rees: Sophia, kallad Susanna född 1634 och Daniel född 1637. Bland dopvittnena återfinner man namn som: Eric Larsson, Eric Jonssons hustru, Herman Camphausen, dennes hustru liksom Tönnes Hindrichssons, båda döttrar till Eric Larsson von der Linde likaså hans måg Valentin Nilsson.

Gift före 1627 i Stockholm med Henrik Gago, död 1629 i Stockholm. Kammarskrivare (Kamrer) i Stockholm.

Henrik Gago tjänstgjorde år 1621 som kammarskrivare vid Carl Philips hov. Samma år förekommer han vid ett tillfälle som måltidsgäst vid Kroppa kungsgård tillsammans med sin fader. Efter hertigens död fortsatte hans hovtjänst till 30 maj 1622 då han fick änkedrottningens Kristinas pass och gunstiga förlov. Därefter tycks han åtminstone året ut ha tjänstgjort vid HKMs Räkningekammare i Stockholm.

Henrik Gago som efter faderns Johans död företrädde barnen och arvingarna 1623 var förmodligen den äldste sonen. När arvsskiftet efter modern Kerstin Richardsdotter hölls 2/7 1642 var visserligen Henrik redan död (1629), men han hade efterlevande barn. Genom att arvet efter Kerstin delades mellan endast två söner och fem döttrar och att sönerna enligt samtida domboksuppgifter bör vara Peter och Richard Gago, antyds att Henrik var född i ett tidigare äktenskap och redan avvittrad i samband med att fadern avled. I annat fall borde hans döttrar ha delat på en brodersdel. Dokument om arvsskiftet förvaras i Storfors bruksarkiv. (En uppgift där säger att en broder Robert skulle existera men förmodligen är det en felskrivning för Richard).

Om Henriks Gagos bröder Peter och Richard finns en del domboksuppgifter. Den förre blev borgare, bildade familj och bosatte sig i Filipstad medan den senare omtalas 1643 som boende i Nyköping men förekommer 1647 bland bruksfolket i Avesta.

Gift cirka 1630 med Daniel de Rees, född 1595 i Tyskland. du Rées, (de Rees, du Rees), ursprungligen en släkt från Flandern.

Stamfadern Lovis de Rees adlades av kejsare Karl V 1531. Hans son Thomas de Rees (f. 1535, d. 1590), var först en »förnäm och ansenlig» köpman i Antwerpen men fick för sin tros skull och av fruktan för spanska inkvisitionen fly med sin hustru, även hon av förmögen köpmanssläkt, till Hamburg och synes här åter ha vunnit god ekonomisk ställning.

Av deras 11 barn märkas sönerna Jean Baptiste de Rees (1572-1644), som dog i Hamburg, tydligen som köpman, och Jacob de Rees, som 1607 inkom till Sverige samt blev köpman och rådman i Göteborg. Hans son Arnold de Rees naturaliserades 1665 som svensk adelsman (du Rées); ätten utdog sannolikt 1725. Med Arnold samarbetade hans äldre bror Jacob de Rees d. y.

Till Sverige inkom även, troligen samtidigt med farbrodern Jacob, Jean Baptiste de Rees' son Daniel de Rees, som blev handlande i Västervik och stamfar för en icke naturaliserad gren.

Denna blev snabbt en av Västerviks ledande familjer jämte släkterna Bauman och Dichman, med vilka den genom gifte befryndades. Georg von der Linde hade vid Mårsmesse marknad handlat med koppar. Anders Boij berättar att Georgen sagt till honom, "får jag inget köp av eder, så vill jag försöka hos Bergzmennerne, där jag får bättre köp, särdeles hos Eles Manniken".

Han (Georg von der Lindhe) har suttit över bord med bergmännen och slutit köp med dem i marknaden, om detta berättade Arfvid Davidsson.

Samma år 20/10 återkommer man i Tänkeboken (enl. marginalanteckningen) till Georg von der Linde. "Kämnärerna begär att Johan Meijer berättar vad honom veterligen är om den Georgium de Linde och vad hans resor hava varit i Westerås. Johan säger at det gick tal i Westerås att han ville köpa 500 Skålpund koppar, därvid har några Bergsmän diskuterat med honom och sagt Stockholmsborna bruka andras penningar, så må man sälja sitt hur man vill; han sade sig och hava på en daler när accorderat med bergsmännen, sade och vi bättre komma till rätte med en främmande än de Stockholmsche. Frågade honom vad han hade där uppe att göra? Svarade att bese landet och eljest vad nyttigast honom kunde vara.

Och att han har talat med Bergsmännen om kopparen, det består han, men icke en peng därpå givit utan för sällskap följt sin värd Daniel de Rees, förmenar att han blivit vid de 10 Riksdaler som han haver budit Kämnärerna. Bergsmän Namn är Lyder i Bergsgården, Johan Barkman, morbroder, Johan Wernich, Jacob Grundell vet gott besked här om.

Georg von der Linde består ännu att han har handel med Rotken och för hans skull dit rest och sedan slutit avtal med Berthill i Tälge marknad. Han sänt herr Gabriel Gustafsson Breef Borgmästare och Råd tillskrivit. Resolution Efter de vittnen Och skäl som in Actis finnes erkänner Rätten at Georg von der Linde plichter efter h. Ordinantz 12 article 100 Daler.

Georg von der Linde besvärar sig över Kämnärerna att de hade sakfällt honom för 100 Daler efter han haft varit i Mårsmesse Marknad, att han och andra lät sig söka att resa och lura efter köp av koppar och andra varor.

1635 den 25 februari hölls Allmänna Rådstugedag (i Stockholm) då kom för Rätten Päder Berg, borgare i Westerås, presenterade Kämnärerna dom mellan Daniel de Rees och honom anlangandes en post koppar som han av Peder Berg bekommit haver, för vilken koppar Daniel skulle leverera honom något kramgods sig belöpanades till 1300 Riksdaler.

Därpå Daniels hustru efter hans avresande gav Peder Berg sin designation, och med Rättens tillstånd arresterat samma gods begärande att komma till sin betalning.

Daniel de Rees fullmäktig Jürgen von der Linde svarade att Räntmästaren har förbudt låtit föra något av hans gods härifrån, emedan Kronan var däruti intresserat. Frågades Jören om någon av Slottet efter Ståthållarens befallning har lagt arrest på samma gods? Nej, sade han, utan Mårten Wewetzer har sagt, at godset skall oförtryckt in till dess man kunna bekomma vidare besked ifrån Daniel de Rees.

Rätten finner billigt vara, att Päder Berg efter gode manna mätesordom anammar samma gods och sig där utav betald gör. Den 4 juli framträdde för rätten Daniel de Rees, besvärade sig över sina Creditorer att de under hans frånvaro hade tillträtt och arresterat låtit allt vad de hava funnit honom tillhöra och det utan någon föregående räkning, varför han begärde att Rätten måtte gode män förordna och riktig Räkning av Kreditorerna taga.

Under mellantiden torde emellertid Jürgen von der Linde ha avvikit ur landet, eftersom Daniel de Rees i en underdånig "supplique" till Borgmästare och råd anhåller om en rekommendation till Borgmästare och Råd i Hamburg "att mig kundeskee och vederfaras Rätt på min bokhållare Jöran Lind benämnd, som mig har försnillat över 3000 RD och är nu stadd där sammanstädes, och är hemligen mig alldeles owetterligt här ifrån förrest."

Om denna begäran kommit före eller efter rättsförhandlingarna i Västervik den 7 december 1635, kan inte avgöras, då suppliquen är odaterad. "Daniel de Rees utskickade ifrån Stockholm Hieronymus Michelsson kom för rätten och Presenterade en Obligation uppå 933 Daler Kopparmynt såsom Jürgen von der Linde efter slutet Räkning bekänner sig skyldig vara, med vilken Obligation Daniel de Rees icke är nöjaktig utan begärande på sin principals vägnar att Jürgen von der Linde måtte bemälte skuld betala eller Sufficiant Borgen ställa, varför haver Rätten låtit honom Arresterat, der på hans broder Johan von der Linde på han (= Jürgen) uti sin företagne Tysklands Rese icke kunde bliva förhindrad för honom Cauerat, således vad hans Broder sin Obligation icke är följaktig som han sig lörplichtatt sina handlingar med Daniel de Rees Klarera vill hann förbemälde skuld för sin broder utan någon vidare rättegång protest till Daniel deres erlägga och betala."

Barn i första giftet:

1. Vendela Gago.
2. Anna Gago, född 1626, död (begravd 1696-05-16) i Västervik.

Barn i andra giftet:

1. Johan Danielsson de Rees, född cirka 1632, se familj 13.
2. Daniel de Rees, död i Västervik 1690 11/1, se familj 14.
3. Sophia Susanna de Rees, född 1634.

Familj 13

Johan Danielsson de Rees (från familj 12), född cirka 1632 i Stockholm, död 1694-10 i Falsterbo, Hjorted. Handelsman och rådman i Västervik, bruksidkare i Falsterbo i Falsterbo, Hjorted.

Gift med Anna Hansdotter Bauman, död 1675-06-13 i Västervik. Paret hade sex barn som överlevde barnaåren; Hans, Daniel, Catharina, Jakob, Georgius och Margareta.

Gift 1676-05-23 i Västervik med Gertrud von Campenhausen (se familj 13), född 1634, död 1703.

Barn i andra giftet: Herman de Rees, född 1677-02 i Västervik.

Familj 14

Daniel de Rees, (från familj 12), befallningsman i Sevede, Tunaläns och Aspelands härad, död i Västervik 1690 11/1.

Familj 15

Hans Philipsson (från familj 11), född 1603 i Stockholm, död 1655. Handelsman och Borgmästare i Västervik.

Hans nedflyttade innan år 1624 från Stockholm till Västervik och jobbade år borgmästaren Dietrich Dichman/Dickman D.Ä. (1577-1624). 1633 den 4/3 omnämns i Tänkeboken att Hans Philipsson i Västervik besvärade sig över fru Görel Snakenberg, salig Nils Gyllenstiernas änka, att hon tillägnat sig ett litet stenhus vid Slottsbacken näst hans föräldrars säteshus och det brukat i 18 år utan att det tillbjudits honom och hans moder som ägde naborätten. Hans Philipsson kunde uppvisa köpebrev och tillerkändes huset. Samma år den 29/4 såldes det till Clas Fleming av Hans och hans styvfar Eric Jonsson för 400 riksdaler in specie. (Samma år som denne Clas Flemming även köpte Lars Strusshielms båda hus vid Slottsbacken).

I Svea Hovrätts protokoll 1635-37 återfinns inlagor och intyg som rör en arvstvist mellan salig Eric Jonssons arvingar och hans änka Anna Larsdotter, samt hennes barn Hans Philipsson i Västervik och Carin Philipsdotter. De är båda omtalade och undertecknar inlagor. Carins båda män Henrik Gago och Daniel de Rees omtalas liksom Herman Campenhausen och hustrun Annas systerson Lars Olofsson.

Likaså nämns hustru Anna Larsdotters broder Erik Larsson (von der Linde); dennes hustru Wendela Jacobsdotter undertecknar ett intyg. Till sist uppräknas hustru Anna Larsdotters tre makar: Gert Gunnarsson, Philip Hansson och Eric Jonsson, men den förste mannen Sven Kristoffersson nämns ej.

Gift 1626 med Catarina Jönsdotter, företrädaren borgmästaren Dietrich Dichman/Dickman D.Ä. (1577-1624) änka (gifta den 23/11 1606). Catarina avlider 23/4 1634. Hon var dotter till första makens Dietrich företrädare, borgmästaren i Västervik, Jöns Henriksson.

Gift 14/9 1636 med Karin Bengtsdotter, dotter till Bengt Nilsson Cornukindius (1555-1611), kyrkoherde i Odensvi (stamfader för släkten Retzius med förgreningar) och modern Margareta Larsdotter, dotter till kyrkoherden i Kvillinge Laurentius Matthiæ. Hans Philipsson och Karin var först boende i Kilmare, där makarnas son Erik föddes 1637.

Karin var änka efter Häradsfogden över Tjust, Hans Persson Fritz, och hade med honom 5 st. barn. Två söner Pehr och Jacob, som sedermera blev Krigspräst. Döttrarna hette Lisbetha, Margetha, och Anna. (Denne Anna blev gift med sin styvbror Philip Hansson nedan.)

Barn i första giftet:

1. Philip Hansson och Hans Hansson. Båda bröderna, Philip och Hans, inskrevs samtidigt vid Linköpings skola den 5/6 1637. I matrikeln är Philip angiven före Hans, vilket tyder på att han var den äldre av de två, men deras samtidiga inskrivning antyder att de var relativt jämgamla. Philip Hansson dräpte sin bror Hans Hansson år 1653, och i samband med detta anges han vara köttslig broder till Hans. I en tvist om en grav i kyrkan år 1666 uppges salig Hans Hansson vara son till salig borgmästaren Hans Philipsson och salig Catharina Jönsdotter. Philip var Källarmästare i Västervik och gift med styvmoderns dotter Anna ovan.

Barn i andra giftet:

1. Erik Hansson Törnecrantz, född 1637-02-27, se familj 16.

Familj 16

Erik Hansson Törnecrantz (från familj 15), född 1637-02-27 i Kilmare, Gladhammar, död 1672-01-04 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Befallningsman i Tomteby, Räpplinge.

Inskrevs vid Linköpings skola 4/10 1647. Se vidare "Släkten Erik Törnecrantz och Christina von Campenhausen från Räpplinge och dess ättlingar".

Text från Öningabok av Sigurd Haneclou: "En proviantförvaltare i Borgholms provianthus var Eric Hansson Törne, som 1666 befordrades till befallningsman för norra motet. Han hade då börjat kalla sig Törnecrantz." Erik omnämns i en befallning från Lars Assersson i oktober 1668, då mat och skinn skall utdelas till ensamstående barn i byn Gärdslösa och i samband med att Karl XI besöker ön 1672-73 och mat m.m. skall samlas in.

Gift med sin syssling Kristina Dorotea von Campenhausen (se familj 5), död 1712 i Bottarve, Fröjel/Gotland. Det finns inga kyrkoböcker i Västervik innan 1656, så äktenskapet ingicks och de första barnen föddes sannolikt innan dess.

Barn:

1. Katarina Elisabeth Törnecrantz, född i Norra Möckleby, död 1710-12 i Kalmar (av Pesten).
2. Gertrud Wendela Törnecrantz, född 1660.
3. Herman Eriksson Törnecrantz född 1666.
4. Anna Maria Törnecrantz, född 1669-07 (döpt 1669-07-31) i Tomteby, Räpplinge, död 1673 (begravd 1673-11-25) i Tomteby, Räpplinge. Begravd med fadern.

(I Köpings socken, vilken Borgholm tillhör finns också en by med namnet Törneby, ingen Erik Hansson återfinnes dock där vid mantalsskrivning år 1657. Men granne med Köping, i Löts socken, återfinnes den enda upptecknade Erik Hansson vid denna mantalsskrivning på hela Öland, Erich Hansson i byn Hjärpestad.)